

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agencia Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice Timișoara
Serviciul Soluționare Contestații 2**

Str. Gh. Lazar nr. 9B
300081, Timișoara
Tel : +0256 499334
Fax : +0256 499332

DECIZIE nr. 3465/27.06.2019

privind contestația formulată de Societatea X SRL - în faliment, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Hunedoara sub nr. .../17.08.2012 și reînregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. TMR_DGR .../19.04.2019.

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Hunedoara - Inspecție Fiscală cu adresa nr. .../07.02.2019, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. TMR_DGR .../19.04.2019, prin care s-a transmis către D.G.R.F.P Timișoara, dosarul contestației formulate de Societatea X SRL - în faliment, în scopul reluării procedurii de soluționare a contestației suspendată în baza Deciziei nr. .../11.09.2012 emisă de către Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Hunedoara, în considerarea Sentinței penale nr. .../2018 pronunțată în dosarul nr. .../97/2016 al Tribunalului Hunedoara, rămasă definitivă prin Decizia .../16.01.2019 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia, în temeiul dispozițiilor art. 214 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de Procedura Fiscală, republicată, asupra contestației formulate de

Societatea X SRL - în faliment
înmatriculată la ORC sub nr. ..., având CUI ...,
cu sediul în județul Hunedoara,
reprezentată prin Cabinet Individual de Insolvență FE,

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Hunedoara sub nr. .../17.08.2012, constatând următoarele:

Societatea X SRL - în faliment, prin Cabinet Individual de

Insolvență FE, formulează contestația împotriva Deciziei de impunere nr. F-HD .../19.04.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de către Activitatea de Inspecție Fiscală, în baza raportului de inspecție fiscală nr. F-HD .../19.04.2012, solicitând anularea acesteia.

Suma totală contestată este în cuantum de ... lei și reprezintă:

- impozit pe profit în sumă de ... lei
- dobânzi, majorări de întârziere și penalități în sumă de ... lei
- TVA în sumă de ... lei
- dobânzi, majorări de întârziere și penalități în sumă de ... lei

Prin Decizia nr. .../11.09.2012 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Hunedoara s-a dispus suspendarea soluționării contestației formulată de X SRL - în faliment, împotriva Deciziei de impunere nr. F-HD .../19.04.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de către Activitatea de Inspecție Fiscală, în baza raportului de inspecție fiscală nr. F-HD .../19.04.2012.

La data de 14.02.2019, structura de soluționare a contestațiilor din cadrul DGRFP Timișoara, a fost sesizată de către Inspecția fiscală din cadrul AJFP Hunedoara, cu adresa nr. .../07.02.2019, înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr. .../19.04.2019 asupra încetării definitive a motivului care a determinat suspendarea în condițiile legii, cu consecința reluării procedurii de soluționare a contestației formulată de petenta X SRL, suspendată conform Deciziei nr. .../11.09.2012.

DGRFP Timișoara cu adresa nr. .../29.03.2019, în considerarea dispozițiilor exprese ale pct. 10.4 din OPANAF nr. 3741/2015, solicită AJFP Hunedoara – Inspecție Fiscală, să completeze dosarul contestației cu punctul de vedere privind soluționarea contestației în raport de soluția organelor penale/hotărârea instanței de judecată, luându-se act de Sentința penală nr. .../09.07.2018 pronunțată în dosarul nr. .../97/2016 al Tribunalului Hunedoara, rămasă definitivă prin Decizia .../16.01.2019 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia, precum și cu propuneri de soluționare a contestației, efectuând, premergător, dacă este cazul, constatarea la fața locului reglementată la art. 276 alin. 2 lit. b) Cod procedură fiscală, clarificând starea de fapt fiscală urmată de comunicarea pentru fiecare tranzacție ce face obiectul cauzei deduse judecății - supusă inspecției fiscale - a faptului dacă există cerințe prevăzute de legea fiscală pe care petenta nu le îndeplinește, situație în care s-ar justifica neacordarea dreptului de deducere a TVA din facturile analizate.

Cu adresa nr. .../15.04.2019, înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr. .../19.04.2019, organele de inspecție fiscală au formulat un răspuns prin care constată autoritatea de lucru judecat și rămânerea ca fiind fără obiect a contestației formulate de X SRL - în faliment, pentru suma de ... lei, stabilită prin decizia de impunere nr. F-HD .../19.04.2012.

Pe cale de consecință, la data prezentei, D.G.R.F.P. Timișoara organ competent în soluționarea contestației se va investi cu soluționarea acesteia în condițiile legii.

Din analiza dosarului contestației se constată că au fost respectate condițiile de procedură prevăzute la art. 205 și art. 209 din O.G. nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, analizate în Decizia nr. .../11.09.2012 emisă de DGFP Hunedoara.

I. Prin contestația formulată petenta consideră că măsurile dispuse prin actul de control și decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală sunt netemeinice și nelegale pentru motivele pe care urmează să le prezinte mai jos.

Efectuarea inspecției fiscale s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor art. 107 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Actul administrativ fiscal nu îndeplinește condițiile prevăzute la art.41 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și nici condițiile prevăzute la art. 45 din același act normativ.

Referitor la constatările organului de inspecție fiscală cu privire la impozitul pe profit.

Petenta arată că la data de 27.06.2011, la sediul DGFP Hunedoara, în baza invitației nr. .../02.05.2011, s-a prezentat d-nul NPV, ce a deținut calitatea de asociat și administrator al SC X SRL, de la înființarea societății și până la data de 10.09.2010.

Din nota explicativa, solicitată de organele de inspecție fiscală d-nul NPV, rezultă că documentele de evidență contabilă a societății au fost predate noului administrator, iar balanțele de verificare aferente perioadei martie - septembrie 2010, registrul jurnal și lista privind stocul de marfă, ce au fost predate organelor fiscale, nu au fost confirmate de acesta.

Estimarea bazei, respectiv stabilirea sumei de ... lei ca și adaos comercial aferent autoturismelor ce nu ar fi înregistrate în evidența contabilă, s-a efectuat pornind de la datele înscrise într-o balanță de verificare ce nu a fost însușită de fostul administrator al societății SC X SRL, întrucât acesta nu mai are calitatea de asociat/administrator, iar actele originale au fost predate d-lui AMA.

Menționează totodată și faptul că, la data de 23.03.2012, fostul administrator al SC X SRL (dl NPV), în urma notificării transmise de administratorul judiciar Cabinet Individual de Insolvență FE, s-a prezentat la sediul acestuia din urma, iar conform "Procesului verbal de predare-primire încheiat la data de 07.09.2010, rezultă faptul că:

- la data de 07.09.2010 s-a încheiat contractul de cesiune, prin care dl. AMA preia părțile sociale deținute de asociatul NPV în SC X SRL;
- au fost predate documentele financiar contabile, actele societății, autorizațiile și contractele acesteia;
- a fost predat stocul de marfă existent la data procesului verbal;
- au fost predate mijloacele fixe existente în patrimoniul societății;
- au fost predate stampilele societății.

În condițiile în care predarea documentelor s-a efectuat la data de 07.09.2010:

- "balanța de verificare - septembrie 2010", listată la data de 31.05.2011, este nesemnată de persoana autorizată și anexată raportului de inspecție fiscală contestat;

- în procesul verbal nu se face nicio referire la valoarea stocului de marfa predat, iar conform listei stocului de marfă anexată raportului de inspecție fiscală, acesta ar fi la data de 30.09.2010, fără ca acest fapt să fie certificat de reprezentantul legal al societății;

- împuternicirea d-lui NSN, ce este anexată la raportul de inspecție fiscală contestat și potrivit căreia acesta persoană a fost delegată din partea societății SC X SRL, în vederea cumpărării unui autoturism ..., este datată 16.09.2010, data la care stampila societății nu se mai afla în posesia d-nul NPV, respectiv acesta nu mai avea nicio calitate în societate; și ca urmare, documentele în baza cărora organele de inspecție fiscală au stabilit baza de impozitare nu îndeplinesc condițiile prevăzute de art. art.67, alin.1 din OG nr.92/2003, privind Codul procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Mai mult decât atât, organele de control, în stabilirea așa zisei baze de impunere pentru impozitul pe profit, consideră toate mărfurile/autoturismele existente în acea listă, precum și cele prezumate a fi achiziționate și neînregistrate, ca fiind vândute, cu toate că nu există nicio dovadă în acest sens.

Față de cele arătate mai sus, petenta consideră că, estimarea bazei de impunere pentru impozitul pe profit, s-a efectuat de către organele de inspecție fiscală, în baza unor documente ce nu au fost confirmate/semnate de o persoană autorizată și fără a aplica dispozițiile pct.65.2 din H.G nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OG nr.92/2003, privind Codul procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Referitor la constatările organului de inspecție fiscală cu privire la taxa pe valoarea adăugată.

Petenta susține că, organele de inspecție fiscală, se contrazic în propriile afirmații, întrucât cu toate că au menționat în raportul de inspecție fiscală, faptul că "nu se cunosc detalii în ceea ce privește livrarea mărfurilor achiziționate" sau a pretului de vânzare, au stabilit ca "valoarea livrărilor efectuate de societate" o reprezintă suma de ... lei, aplicând acesteia cota TVA de 24%.

Se arată că la așa zisa estimare a taxei pe valoarea adăugată, organele de inspecție fiscală aplică cota de taxă pe valoarea adăugată de 24%, cu toate că în perioada aprilie-iunie 2010, cota standard pentru livrările de bunuri a fost de 19%.

Mai mult decât atât, la stabilirea obligațiilor suplimentare privind taxa pe valoarea adăugată, organele de inspecție fiscală, nu au avut în vedere și faptul că, autoturismele achiziționate nu sunt noi, iar la vânzarea acestora, pot fi aplicabile reglementări specifice, acestea urmând a fi

tratate diferențiat în funcție de regimul care s-a aplicat în celălalt stat membru, respectiv:

- putea aplica regimul special pentru bunuri second-hand prevăzut la art. 152² din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, iar în acest caz persoana impozabilă revânzătoare din România datora TVA în România, calculat la marja sa de profit mai puțin suma TVA aferentă acestei marje;

- nu datora TVA, în cazul în care mijlocul de transport care nu este nou, a fost vândut de o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA în alt stat membru, dar care a aplicat regimul special pentru bunuri second-hand, sau de o persoană care a aplicat similarul din alt stat membru al scutirii de TVA prevăzut la art. 141 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal, (art. 136 din Directiva 112/2006/CE).

În această situație achiziția intracomunitară nu este impozabilă în România, deci nu se datorează TVA, conform art. 126, alin.(8), lit.c) din Codul Fiscal.

În același timp, susținerea organelor de inspecție fiscală, potrivit căreia bunurile achiziționate/existente în stoc, ar fi fost valorificate prin vânzare, nu a fost probată în niciun fel, aceasta fiind de fapt o simplă prezumție și ca urmare petenta consideră ca, organele de inspecție fiscală, în stabilirea taxei pe valoarea adăugată nu au aplicat corespunzător prevederile art. 140 alin.3 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Mai mult decât atât, organele de inspecție fiscală, nu au aplicat prevederile invocate, respectiv dispozițiile art.67, alin.1 din OG nr.92/2003, privind Codul procedură fiscală, și nu există nicio dovadă cum că ar fi respectat dispozițiile pct.65.2 din H.G nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OG nr.92/2003, privind Codul procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Față de cele arătate mai sus, petenta consideră că, în lipsa documentelor justificative aferente vânzărilor mărfurilor achiziționate, estimarea bazei de impunere pentru taxa pe valoarea adăugată, nu a fost stabilită în mod corect.

Având în vedere motivațiile și argumentele prezentate mai sus, potrivit principiului de drept "accessorium sequitur principale", societatea petentă consideră că nu datorează nici obligațiile fiscale accesorii aferente impozitelor stabilite suplimentar, în sumă totală de ... lei.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de inspecție fiscală, au consemnat următoarele:

Pentru efectuarea inspecției fiscale la această societate, în lipsa documentelor de evidență contabilă primară, nepuse la dispoziția organelor de inspecție fiscală de către reprezentantul societății, pentru stabilirea bazei de impunere s-a procedat la solicitarea de informații către Statele Membre ale participantilor la tranzacțiile intracomunitare desfășurate de X SRL prin intermediul Biroului Județean de Informații Fiscale din cadrul DGFP Hunedoara .

a) Neînregistrarea în evidența contabilă a achizițiilor intracomunitare de la JC GmbH Germania, AR GmbH Germania, AS e.K Germania

Din raspunsurile primite urmare a solicitarii de informații către Statele Membre ale contribuabililor participanți la tranzacțiile intracomunitare desfasurate de SC X SRL, rezulta că în perioada aprilie - septembrie 2010, SC X S.R.L a achizitionat de la JC GmbH Germania, AR GmbH Germania si AS e.K Germania autoturisme second hand în sumă totală de ... euro echivalent în lei suma de ... lei fără a fi înregistrate în contabilitate.

Se menționează ca autoturismele achiziționate din Germania au fost verificate în aplicația " Sistem național de evidență auto" pusă la dispoziție de Ministerul Administrației și Internelor - Serviciu Regim Permise Auto și Certificate de Înmatriculare, nefiind gasit în baza de date nici un autoturism achiziționat din Germania și înmatriculat în România.

Din explicațiile date în scris de catre NPV rezulta ca autoturismele achizitionate din Germania au fost vândute către persoane fizice, majoritatea în Spania.

Ca urmare a celor prezentate, pentru determinarea bazei de impunere pentru perioada aprilie - septembrie 2010, valoarea livrarilor efectuate de societate și a TVA aferent, se completeaza pana la nivelul achizițiilor constatate in perioada similara plus o cota de adaos estimat la 6,7472% (cota de adaos mediu practicat de societate in comercializarea de autoturisme second hand conform balantei de verificare întocmită la data de 30.09.2010, rezultând:

- bază achiziții în sumă de ... lei;
- adaos comercial în sumă de ... lei;
- baza impozabila pentru TVA în sumă de ... lei.

Ca urmare a celor prezentate s-a stabilit ca baza impozabilă pentru calculul impozitului pe profit suma de ... lei cu un impozit pe profit aferent de ... lei, iar aferent bazei de impunere stabilite suplimentar prin estimare în suma de ... lei, a fost calculat în sarcina agentului economic verificat obligatia de plata reprezentand TVA suplimentar în sumă de ...lei.

b) Cu privire la stocul de marfă

Potrivit balanței de verificare întocmită la data de 30.09.2010 societatea prezintă un stoc de marfă în sumă de ... lei, care corespunde cu lista de inventariere prezentata iar adaosul comercial aferent stocului de marfa este în sumă de ... lei.

Din explicațiile date în scris de către NPV rezultă că stocul de marfă a fost predat administratorului AMA.

Din documentele puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală, până la data încheierii prezentului Raport de inspecție fiscală nu se cunosc detalii în ceea ce privește livrarea mărfurilor achiziționate, pret vânzare.

În consecinta:

Ca urmare a celor prezentate, baza de impunere pentru impozitul pe profit o reprezintă adaosul comereial aferent stocului de marfă în suma de ... lei.

Aferent acestei baze de impunere stabilite suplimentar prin estimare, a fost calculat în sarcina agentului economic verificat impozit pe profit suplimentar în suma de ... lei.

Baza de impunere pentru TVA (valoarea livrarilor efectuate de societate) o reprezintă marfa în sumă de ... lei.

Aferent acestei baze de impunere stabilite suplimentar prin estimare, a fost calculat în sarcina agentului economic verificat obligatia de plata privind TVA suplimentar în sumă de ... lei.

c) Cu privire la Taxa pe valoarea adaugata declarata la organul fiscal teritorial

La data de 30.09.2010, potrivit balanței de verificare soldul contului 4423 este creditor în sumă de ... lei.

Potrivit fisei sintetice totale taxa pe valoarea adaugată declarata pe perioada martie 2010 - septembrie 2010 este de ... lei, rezulta o diferenta de TVA nedeclarată în suma de ... lei. În urma punctajului efectuat s-a constatat ca societatea nu a depus la organul fiscal teritorial decontul de TVA aferent lunii aprilie 2010.

În concluzie:

Urmare a inspecției fiscale s-a stabilit impozit pe profit suplimentar prin estimare în sumă totală de ... lei.

Urmare a inspecției fiscale s-a stabilit TVA suplimentar prin estimare în sumă totală de ... lei

Pentru neplata la termen a obligațiilor fiscale de natura impozitului pe profit și TVA s-au stabilit obligații fiscale accesorii în sumă totală de ... lei.

III. Având în vedere susținerile petentei, documentele existente la dosarul cauzei și prevederile legale în vigoare, se rețin următoarele:

Societatea X SRL - în faliment este înmatriculată la ORC sub nr. ..., având CUI ..., și are sediul în ... județul Hunedoara, fiind reprezentată prin Cabinet Individual de Insolvență FE.

În ceea ce privește aspectele de ordin procedural

În fapt, prin contestația formulată petenta invocă încălcarea de către organele fiscale a formelor procedurale imperative stabilite de lege în ceea ce privește întocmirea actelor administrativ fiscale, considerând că acesta a fost emis cu încălcarea legislației și drepturilor contribuabilului, solicitând anularea acestora.

În drept, conform art. 43, art. 46, art. 52, art. 104 și art. 106 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

"Art. 43. - (1) Actul administrativ fiscal se emite numai in forma scrisa.

- (2) Actul administrativ fiscal cuprinde urmatoarele elemente:
- a) denumirea organului fiscal emitent;
 - b) data la care a fost emis si data de la care isi produce efectele;
 - c) datele de identificare a contribuabilului sau a persoanei imputernicite de contribuabil, dupa caz;
 - d) obiectul actului administrativ fiscal;
 - e) motivele de fapt;
 - f) temeiul de drept;
 - g) numele si semnatura persoanelor imputernicite ale organului fiscal, potrivit legii;
 - h) stampila organului fiscal emitent;
 - i) posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestatiei si organul fiscal la care se depune contestatia;
 - j) mentiuni privind audierea contribuabilului".

"Art. 46. - Lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal, referitoare la numele, prenumele si calitatea persoanei imputernicite a organului fiscal, numele si prenumele ori denumirea contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnaturii persoanei imputernicite a organului fiscal, cu exceptia prevazuta la art. 43 alin. (3), atrage nulitatea acestuia. Nulitatea se poate constata la cerere sau din oficiu".

"Art. 52. - (1) Contribuabilul sau alta persoana imputernicita de acesta are obligatia de a furniza organului fiscal informatiile necesare pentru determinarea starii de fapt fiscale. In acelasi scop, organul fiscal are dreptul sa solicite informatii si altor persoane cu care contribuabilul are sau a avut raporturi economice sau juridice. Informatiile furnizate de alte persoane se iau in considerare numai in masura in care sunt confirmate si de alte mijloace de proba.

(2) Cererea de furnizare a informatiilor se formuleaza in scris si va specifica natura informatiilor solicitate pentru determinarea starii de fapt fiscale si documentele care sustin informatiile furnizate.

(3) Declaratia persoanelor obligate potrivit alin. (1) sa furnizeze informatii va fi, dupa caz, prezentata sau consemnata in scris.

(4) In situatia in care persoana obligata sa furnizeze informatia in scris este, din motive independente de vointa sa, in imposibilitate de a scrie, organul fiscal intocmeste un proces-verbal."

"Art. 104. - (1) Durata efectuarii inspectiei fiscale este stabilita de organele de inspectie fiscala sau, dupa caz, de compartimentele de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale, in functie de obiectivele inspectiei, si nu poate fi mai mare de 3 luni.

(2) In cazul marilor contribuabili sau al celor care au sedii secundare, durata inspectiei nu poate fi mai mare de 6 luni.

(3) Perioadele in care derularea inspectiei fiscale este suspendata nu sunt incluse in calculul duratei acesteia, conform prevederilor alin. (1) si (2).

(4) Conducatorul inspectiei fiscale competent poate decide suspendarea unei inspectii fiscale ori de cate ori sunt motive justificate pentru aceasta."

"Art. 106. - (1) Contribuabilul are obligatia sa colaboreze la constatarea starilor de fapt fiscale. Acesta este obligat sa dea informatii, sa prezinte la locul de desfasurare a inspectiei fiscale toate documentele, precum si orice alte date necesare clarificarii situatiilor de fapt relevante din punct de vedere fiscal".

Prin urmare, potrivit procedurii fiscale reglementate de Codul de procedură fiscală, elementele care conduc la nulitatea unui act administrativ sunt expres și limitativ prevăzute de lege (lipsa numelui, prenumelui și calității persoanei împuternicite a organului fiscal, a numelui și prenumelui ori denumirii contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal).

Așa cum este dezvoltată în doctrina juridică teoria nulității actelor juridice, vom folosi noțiunea de nulitate absolută pentru a evoca nulitatea care intervine atunci când este încălcată o condiție de legalitate de mare importanță, ce se stabilește în concret în funcție de dispozițiile normelor juridice care conturează regimul juridic al actului administrativ în discuție, iar noțiunea de anulabilitate pentru a desemna nulitatea care intervine pentru nerespectarea unei condiții de legalitate de mai mica importanță.

Astfel, legiuitorul a înțeles să precizeze în mod expres acele elemente din conținutul actelor administrative fiscale a căror lipsă este sancționată cu nulitatea absolută a actelor, ele fiind enumerate la art. 46 din Codul de procedură fiscală. Prin urmare, numai pentru lipsa numelui, prenumelui și calității persoanei împuternicite a organului fiscal, numelui și prenumelui ori denumirii contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, actul administrativ fiscal este lovit de nulitate absolută, vătămarea contribuabilului fiind prezumată, iar constatarea nulității putând fi efectuată chiar și din oficiu, fără a fi necesară cererea contribuabilului.

Cât privește lipsa ori înscrierea eronată a celorlalte elemente din conținutul actului administrativ fiscal, precum și nerespectarea unor reguli privind condițiile procedurale legate de emiterea actului nu este sancționată cu nulitatea absolută, ci pot determina anulabilitatea actului, dar pentru a fi lovite de nulitate (relativă), având în vedere prevederile art. 105 alin. (2) din Codul de procedura civilă coroborat cu art. 2 alin. (3) din Codul de procedura fiscală, actele administrative fiscale *"se vor declara nule numai dacă prin aceasta s-a pricinuit părții o vătămare ce nu se poate înlătura decât prin anularea lor"*.

Astfel, din documentele existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

Potrivit bazei de date a DGFP Hunedoara din aplicatia Comert rezulta că potrivit Listei administratorilor și asociaților SC X SRL, la data de 28.08.2012 administratorul societății este d-nul AMA.

În data de 27.04.2011 în baza avizului nr. FHD 119 din data de 01.04.2011, organele de inspecție fiscală s-au deplasat la sediul SC X SRL din ..., la această adresă nu a fost găsit niciun reprezentant al societății sau o altă persoană care să dea relații despre societate sau reprezentanții

acesteia. În fapt inspecția fiscală a început în data de 27.04.2011, acțiunea nefiind înscrisă în Registrul unic de control.

Astfel, organele de inspecție fiscală au întocmit Procesul Verbal nr..../27.04.2011 care a fost expediat în data de 02.05.2011 pe adresa societății cu Poșta Română prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire. Procesul verbal nu a fost primit de destinatar, a fost avizat, reavizat de către Poșta Română și în data de 16.05.2011 a expirat termenul de păstrare și a fost returnat expeditorului - DGFP a județului Hunedoara.

Totodata s-a procedat la invitarea, în scris a domnului NPV și a domnului AMA la sediul DGFP a Județului Hunedoara, Activitatea de Inspectie Fiscala, Serviciul de Inspectie Fiscala 3, în vederea efectuării inspecției fiscale la SC X S.R.L. pentru perioada 01.03.2010 - 31.12.2010, având în vedere baza de date proprie a D.G.F.P. Hunedoara:

- până la data de 06.09.2010, capitalul social al unității a fost de 200 lei și a aparținut în totalitate asociatului unic NPV. La aceasta data, conform mențiunii ORC Hunedoara nr..../06.09.2010 s-a majorat capitalul social cu suma de 1.800 lei prin aportul domnului AMA și astfel capitalul social devine 2.000 lei cu următoarea structura: NPV - 200 lei, reprezentând 10% și AMA - 1.800 lei, reprezentând 90%.

- la data de 10.09.2010 conform mențiunii ORC Hunedoara nr.... devine asociat unic domnul AMA cu aport la capitalul social de 2.000 lei în urma cesionării de către domnul NPV a părților sociale deținute.

- societatea a fost administrată de domnul NPV până la data de 10.09.2010, data la care se retrage din funcție și este numit administrator domnul AMA, cetățean spaniol cu domiciliu în localitatea, Spania.

În conformitate cu prevederile art.50 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare s-a emis invitația nr. .../02.05.2011 care a fost expediată în data de 03.05.2011 cu Poșta Română prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire pe adresa de domiciliu a d-nului NPV și primită de destinatar.

În data de 27.06.2011 la sediul D.G.F.P Hunedoara, în baza invitației nr..../02.05.2011, s-a prezentat d-nul NPV în calitate de asociat și administrator al SC X SRL, până la data de 10.09.2010. Acesta a pus la dispoziția organelor de control balanțele de verificare pe perioada martie - septembrie 2010, jurnalele de vânzări și cumpărări pe perioada martie - septembrie 2010, registru jurnal pe perioada martie - septembrie 2010, evidenta stoc marfa la data de 30.09.2010.

De asemenea a fost transmisă invitația nr..../30.06.2011 către d-nul AMA în Spania, localitatea Terrassa, strada C. Grecia nr.9 , prin intermediul Biroului Județean de Informații Fiscale din cadrul D.G.F.P Hunedoara, prin care acesta a fost invitat în data de 25.10.2011 la sediul D.G.F.P Hunedoara pentru prezentarea documentelor financiar contabile ale societății. Cu adresa nr..../16.11.2011 emisă de Biroul Județean de Informații Fiscale din cadrul DGFP Hunedoara, s-a comunicat faptul ca autoritățile din Spania certifică faptul că invitația atașată solicitării a fost

notificată personal destinatarului, în data de 18.10.2011. D-nul AMA nu a dat curs invitației.

Inspecția fiscală a fost suspendată începând cu data de 30.06.2011 conform adresei nr. .../04.07.2011, în vederea efectuării unor verificări ale participanților la tranzacțiile intracomunitare desfășurate cu SC. X SRL, respectiv contribuabili stabiliți în state membre UE.

Inspecția fiscală a fost reluată în data de 10.04.2012 urmare a adresei nr. .../11.04.2012.

La finalizarea inspecției fiscale s-a întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. FHD .../19.04.2012, Decizia de impunere nr..../19.04.2012 și PV nr. .../18.04.2012, care au fost transmise la sediul societății prin Poșta Română cu adresa nr..../23.04.2012, respectiv nr..../07.05.2012 însă acestea au fost returnate pentru expirarea termenului de predare.

Deoarece echipa de inspecție fiscală nu a putut lua legătura cu dl. AMA, care perioada desfășurării inspecției fiscale deținea calitatea de administrator al X SRL, discuția finală nu a avut loc.

În conformitate cu prevederile art.44 alin 3 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată s-a procedat la comunicarea actelor administrativ fiscale prin publicitate fiind întocmit Anunțul Individual nr..../16.05.2012 și Procesul verbal privind îndeplinirea procedurii de comunicare prin publicitate a actelor administrativ fiscale emise în sarcina SC X SRL nr. .../16.05.2012.

Analizând actele administrativ fiscale existente la dosarul cauzei, se reține că acestea conțin toate elementele prevăzute de legiuitor, fiind emise cu respectarea prevederilor legale.

În concluzie, având în vedere cele expuse mai sus, nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei argumentele de natură procedurală ridicate de contestatară, întrucât motivele invocate de aceasta nu se circumscriu niciunei situații precis nominalizate de legiuitor, petenta vădind o interpretare formalistă a dispozițiilor legale aplicabile, iar argumentele acesteia având caracter general.

Mai mult, argumentele de natură procedurală ridicate de contestatară cu privire la modul de desfășurare a inspecției fiscale nu sunt de natură să modifice constatările organelor de inspecție fiscală.

Cu privire la obligațiile fiscale stabilite suplimentar în sumă totală de ... lei, reprezentând impozit pe profit în sumă de ... lei și TVA în sumă de ...lei

Cauza supusă soluționării este dacă DGRFP Timișoara, se mai poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei în condițiile în care instanța penală s-a pronunțat definitiv cu privire la cuantumul obligațiilor fiscale datorate de societate, iar hotărârea definitivă a instanței penale prin care se soluționează acțiunea civilă este opozabilă organelor de soluționare competente, cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civilă.

În fapt, urmare a verificărilor efectuate, respectiv a solicitării de Informații către Statele Membre ale contribuabililor participanți la tranzacțiile intracomunitare desfășurate de SC X SRL, organele de inspecție fiscală au constatat faptul că societatea petentă nu a înregistrat în evidența contabilă achizițiile intracomunitare efectuate de la JC GmbH Germania, AR GmbH Germania, AS e.K Germania.

În conformitate cu prevederile art.19 din legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, pentru determinarea bazei de impunere pentru perioada aprilie - septembrie 2010, valoarea livrarilor efectuate de societate și a TVA aferenta, se completează până la nivelul achizițiilor constatate în perioada similară plus o cota de adaos estimat la 6,7472% (cota de adaos mediu practicat de societate în comercializarea de autoturisme second hand conform balanței de verificare întocmită la data de 30.09.2010

$k = \frac{\dots}{\dots - \dots}$, rezultând următoarele :

- baza achiziții în suma de lei
- adaos comercial în sumă de ... lei (baza de achizitii asupra careia a fost aplicata cota de adaos de 6,7472%)

Aferent acestei baze de impunere stabilite suplimentar prin estimare în sumă de ... lei, a fost calculat în sarcina petentei, impozit pe profit suplimentar în sumă de ... lei.

De asemenea, pentru determinarea bazei de impunere pentru perioada aprilie - septembrie 2010 valoarea livrărilor efectuate de societate și a TVA aferenta, se completează până la nivelul achizițiilor constatate în perioada similară plus o cota de adaos estimat la 5,8352% (cota de adaos mediu practicat de societate în comercializarea de autoturisme second hand conform balantei de verificare întocmită la data de 30.09.2010 rezultând următoarele:

- baza achizitii lei
- adaos comercial ... lei
- baza impozabila pentru TVA lei

Aferent acestei baze de impunere stabilite suplimentar prin estimare în baza art. 137 alin.(1), lit.a și a art.140, alin.(1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, a fost calculat în sarcina petentei, obligația de plata reprezentând TVA suplimentar în sumă de ...lei.

De asemenea, pentru faptele săvârșite, împotriva Societății X SRL, Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul AJFP Hunedoara, a formulat plângerea penală nr. .../05.05.2012, înaintată Parchetului de pe lângă Tribunalul Hunedoara.

Din probatoriul administrat, prin Sentința penală .../09.07.2018 pronunțată în dosarul nr. .../97/2016 al Tribunalului Hunedoara, rămasă definitivă prin Decizia .../16.01.2019 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia, instanța a reținut că dl. NPV, în calitate de administrator al SC X SRL Deva, în perioada aprilie 2010 - septembrie 2010, a achiziționat 7 autoturisme de la firmele JC GmbH Germania, AR GmbH Germania, AS

e.K Germania, pe care le-a vândut ulterior la persoane fizice din Spania, fără să le înregistreze în contabilitate.

De asemenea, Instanța arată faptul că *“în cauză a fost efectuată o expertiză financiar contabilă care a concluzionat că prejudiciul cauzat de inculpatul NPV, prin neînregistrarea în contabilitate a operațiunilor financiare la care s-a făcut referire anterior, în perioada în care a îndeplinit funcția de administrator al SC X SRL, este în sumă de ..., format din impozit pe profit în sumă de ... lei, respectiv TVA în cuantm de ... lei”*, motiv pentru care prin Sentința penală .../09.07.2018 pronunțată în dosarul nr. .../97/2016 al Tribunalului Hunedoara, rămasă definitivă prin Decizia .../16.01.2019 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia, se dispune: *“Obligă pe inculpatul NPV în solidar cu partea responsabile civilmente SC X SRL citată prin Cabinet Individual de Insolvență FE cu sediul în Deva (...) la plata sumei de ... lei către partea civilă Statul Român prin ANAF București cu sediul în București (...), citați prin DGRFP Timișoara prin Administrația Finanțelor Publice Hunedoara cu sediul în Deva (...) cu titlu de daune materiale la care se adugă accesoriile calculate conform art. 119 al.1 și art. 120 al. 1 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.”*

În drept, potrivit dispozițiilor art. 3 alin. (2) din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

“Art. 3 Raportul Codului de procedură fiscală cu alte acte normative

(2) Unde prezentul cod nu dispune, se aplică prevederile Codului civil și ale Codului de procedură civilă, republicat, în măsura în care acestea pot fi aplicabile raporturilor dintre autorități publice și contribuabili/plătitori.”

Astfel, Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare prevede:

„(1) Hotărârea judecătorească ce soluționează, în tot sau în parte, fondul procesului sau statuează asupra unei excepții procesuale ori asupra oricărui alt incident are, de la pronunțare, autoritate de lucru judecat cu privire la chestiunea tranșată.

(2) Autoritatea de lucru judecat privește dispozitivul, precum și considerentele pe care acesta se sprijină, inclusiv cele prin care s-a rezolvat o chestiune litigioasă.

(5) Hotărârea atacată cu contestația în anulare sau revizuire își păstrează autoritate de lucru judecat până ce va fi înlocuită cu o altă hotărâre.”

“Art. 431. Efectele lucrului judecat

(1) Nimeni nu poate fi chemat în judecată de două ori în aceeași calitate, întemeiul aceleiași cauze și pentru același obiect.

(2) Oricare dintre părți poate opune lucrul anterior judecat într-un alt litigiu, dacă are legătură cu soluționarea acestuia din urmă.”

“Art. 432. Excepția autorității de lucru judecat

Excepția autorității de lucru judecat poate fi invocată de instanță sau de părți în orice stare a procesului, chiar înaintea instanței de recurs. Ca

efect al admiterii excepției, părții i se poate crea în propria cale de atac o situație mai rea decât aceea din hotărârea atacată.”

ART. 433 - Puterea executorie

Hotărârea judecătorească are putere executorie, în condițiile prevăzute de lege.

ART. 434 - Forța probantă

Hotărârea judecătorească are forța probantă a unui înscris autentic”

De asemenea, Legea 207/2015 privind Codul de procedură, cu modificările și completările ulterioare, prevede la art. 276 alin. (6) și art. 277 alin. (4) că:

„art. 276 - Soluționarea contestației

(6) Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.”

„art. 277 - Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(4) Hotărârea definitivă a instanței penale prin care se soluționează acțiunea civilă este opozabilă organelor de soluționare competente, cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civilă.”

La punctul 9.4 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015, se prevede:

“În soluționarea contestațiilor, excepțiile de procedură și de fond pot fi următoarele: excepția de nerespectare a termenului de depunere a contestației, excepția de necompetență a organului care a încheiat actul contestat, excepția lipsei semnăturii sau a ștampilei pe contestație, excepția lipsei de interes, excepția lipsei de calitate procesuală, excepția reverificării aceleiași perioade și aceleiași tip de obligație bugetară, prescripția, puterea de lucru judecat etc.”

Jurisprudența constantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția a II-a civilă -, respectiv Decizia nr. 1777/2015 pronunțată în ședință publică din 25 iunie 2015, statuează:

„Autoritatea de lucru judecat cunoaște două manifestări procesuale, aceea de excepție procesuală, conform art. 1201 C. civ. și aceea de prezumție, mijloc de probă de natură să demonstreze un anumit fapt în legătură cu raporturile juridice dintre părți, art. 1200 C. civ.

Dacă în manifestarea sa de excepție procesuală (care corespunde unui efect negativ, extinctiv de natură să oprească o nouă judecată), autoritatea de lucru judecat presupune tripla identitate de elemente prevăzută de art. 1201 C. civ. (obiect, părți, cauză), nu tot astfel se întâmplă atunci când acest efect important al hotărârii se manifestă pozitiv, demonstrând modalitatea în care au fost dezlegate anterior anumite aspecte litigioase în raporturile dintre părți, fără posibilitatea de a se statua diferit.

Altfel spus, efectul pozitiv al lucrului judecat se impune într-un al doilea proces care are legătură cu chestiunea litigioasă dezlegată anterior, fără posibilitatea de a mai fi contrazis.

Între excepția autorității de lucru judecat și puterea de lucru judecat, există o distincție clară. Astfel, condiția de aplicare a autorității de lucru judecat presupune identitatea de acțiuni (părți, obiect și cauză juridică) ce oprește repetarea judecării, iar puterea, prezumția de lucru judecat, impune consecvența în judecată, astfel că ceea ce s-a constatat și statuat printr-o hotărâre nu trebuie să fie contrazis printr-o altă hotărâre.”

Având în vedere prevederile legale antecitate, în condițiile în care instanța a soluționat în parte latura civilă conform Sentinței penale nr. .../09.07.2018 pronunțată de Tribunalul Hunedoara - Secția Penală în dosar nr..../97/2016, rămasă definitivă prin Decizia .../16.01.2019 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia, în speță este incidentă puterea de lucru judecat a unei hotărâri judecătorești în sensul în care o cerere nu poate fi judecată în mod definitiv decât a singură dată *"bis de eadem re ne sit actio"*, iar hotărârea pronunțată este prezumată a exprima adevărul și nu trebuie să fie contrazisă de a altă hotărâre, *"res judicata pro veritate nebetur"*.

Ținând cont de prevederile legale care instituie excepția autorității de lucru judecat și având în vedere că asupra actului administrativ fiscal atacat s-a pronunțat printr-o decizie rămasă definitivă Curtea de Apel Alba Iulia, Secția Penală, organul de soluționare a contestației ia act de soluția pronunțată de instanța penală și, reținând că suma totală de 114.865,93 lei stabilită suplimentar și rămasă de plată prin Decizia de impunere nr..../04.10.2013, contestată, este inclusă în prejudiciul dispus a fi recuperat, conform hotărârii definitive a instanței de judecată, în temeiul prevederilor art. 279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu cele ale pct. 11.1 lit.c) din O.P.A.N.A.F. nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, organul de soluționare constată ca fiind rămasă fără obiect contestația formulată de societate pentru suma totală de ... lei, reprezentând impozit pe profit în sumă de ... lei și TVA în sumă de ...lei, la care se adugă accesoriile calculate conform art. 119 alin.1 și art. 120 alin. 1 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Cu privire la obligațiile fiscale stabilite suplimentar în sumă totală de ... lei, reprezentând impozit pe profit în sumă de ...lei și TVA în sumă de ... lei.

În fapt, din verificările efectuate organele de inspecție fiscală constată faptul că potrivit balanței de verificare întocmită la data de

30.09.2010, societatea prezinta un stoc de marfă (22 autoturisme), în sumă totală de ... lei, care corespunde cu lista de inventariere prezentată, iar adaosul comercial aferent stocului de marfă este în sumă de ... lei.

Ca urmare a celor constatate organele de inspecție fiscală consideră că baza de impunere pentru impozitul pe profit o reprezintă adaosul comercial aferent stocului de marfă în sumă de ... lei, iar aferent acestei baze de impunere stabilite suplimentar prin estimare, a fost calculat în sarcina petentei impozit pe profit suplimentar în sumă de ... lei.

De asemenea, baza de impunere pentru TVA o reprezintă marfa în sumă de ... lei, iar aferent acestei baze de impunere stabilite suplimentar prin estimare, s-a calculat în sarcina petentei TVA suplimentară de plată în sumă de ... lei.

Prin contestația formulată petenta arată că la stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare privind TVA, organele de inspecție fiscală, nu au avut în vedere și faptul ca autoturismele achiziționate nu sunt noi, iar la vânzarea acestora putea aplica regimul special pentru bunuri second-hand.

De asemenea, consideră că, în lipsa documentelor justificative aferente vânzărilor marfurilor achiziționate, estimarea bazei de impunere pentru TVA nu a fost stabilită în mod corect.

În drept, în materia impozitului pe profit sunt incidente art. 19 și art. 21 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 19

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

ART. 21

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

c) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, precum și taxa pe valoarea adăugată aferentă, dacă aceasta este datorată potrivit prevederilor titlului VI;”

Față de prevederile legale de mai sus se reține că, profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, iar la calculul profitului impozabil, sunt deductibile fiscal numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

În privința cheltuielilor privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale, respectiv cheltuiala cu valoarea neamortizată a activelor corporale, constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, respectiv distruse, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil, inclusiv taxa pe valoarea adăugată aferentă.

În materia taxei pe valoarea adăugată Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

“ART. 137

(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartidă obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;

ART. 140

(1) Cota standard este de 24% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduse.

(4) Cota aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 134². alin.(2). pentru care se aplica cota în vigoare la data exigibilității taxei”

Din prevederile legale antecitate se reține că baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din tot ceea ce constituie contrapartidă obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț.

În speță sunt incidente prevederile prevăzute la art. 67 alin. (1) din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

“Art. 67,

(1) Dacă organul fiscal nu poate determina mărimea bazei de impunere, acesta trebuie să o estimeze. În acest caz trebuie avute în vedere toate datele și documentele care au relevanță pentru estimare. Estimarea constă în identificarea acelor elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale.”,

coroborate explicațiile aduse la pct.65.1 din H.G.nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare :

” pct, 65.1. (...) estimarea bazelor de impunere va avea loc în situații cum sunt :

a) contribuabilul nu depune declarații fiscale sau eele prezentate nu permit stabilirea corectă a bazei de impunere ;

b) contribuabilul refuză să colaboreze la stabilirea stării de fapt fiscale, inclusiv situațiile în care contribuabilul obstrucționează sau refuză acțiunea de inspecție fiscală”

Din documentele existente la dosaul cauzei se rețin următoarele aspecte:

- în data de 07.09.2010, domnul NPV încheie cu domnul AMA procesul verbal de predare primire documente contabile și bunuri deținute în patrimoniu (stoc marfa de 22 autoturisme de lux în sumă de ... lei);

- Domnul NPV a avut calitatea de asociat unic și administrator al SC X SRL până la data de 10.09.2010;

- deși fostul administrator NPV susține că odată cu preluarea societății X SRL de către noul administrator AMA, acesta ar fi preluat și stocul de marfă existent încă în patrimoniul societății la data de 30.09.2010, acest aspect este infirmat de către AMA cu prilejul audierii acestuia de către autoritățile spaniole, așa cum reiese din cuprinsul Ordonanței de clasare din 16.11.2017 dispusă de Parchetul de pe lângă Tribunalul Hunedoara în Dosarul nr. .../2016;

- nici pe perioada desfășurării inspecției fiscale și nici cu ocazia depunerii contestației nu s-a prezentat niciun document din care să reiasă că s-a depus vreo plângere la organele judiciare cu privire la dispariția celor 22 de autoturisme constatate lipsa în gestiune.

De asemenea, din analiza Ordonanței de clasare din 16.11.2017 dispusă de Parchetul de pe lângă Tribunalul Hunedoara în Dosarul nr. .../2016, se reține faptul că organele judiciare au concluzionat faptul că:

“Dacă din punct de vedere fiscal este incontestabil că X SRL Deva datora bugetului de stat un TVA aferent lipsei în gestiune a celor 22 de autovehicule, nu aclași lucru se poate reține în legătură cu existența sau inexistența infracțiunii de evaziune fiscală pentru care a fost cercetat inculpatul (...). Pe de altă parte, nu există probe indubitabile din care să rezulte că cele 22 de autoturisme au fost vândute de către inculpatul NPV, și că vânzarea respectivă nu a fost înregistrată în contabilitate și nu a fost raportată organelor competente, în cauză fiind aplicabil principiul in dubio pro reo care profită inculpatului”

Având în vedere faptul că în etapa de cercetare penală, respectiv prin Sentința penală nr. .../09.07.2018 pronunțată în dosarul nr. .../97/2016 al Tribunalului Hunedoara, rămasă definitivă prin Decizia .../16.01.2019 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia, nu s-a oferit nicio explicație cu privire la lipsa din gestiune a celor 22 de autoturisme, rezultă că necesitatea respectării normelor legale fiscale de către petentă este imperativă, iar în lipsa prezentării de către aceasta în motivarea contestației a unor înscrisuri de natura mijloacelor de proba reglementate de Codul de procedură fiscală care să infirme starea de fapt constatată de Inspekția Fiscală, pretențiile petentei nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei, atâta vreme cât nici administrarea probelor în etapa procesual penală nu a confirmat varianta petentei.

În ceea ce privește invocarea, în contestație, a prevederilor art.152² din Codul fiscal referitoare la aplicarea, în acest caz, a regimului

special de scutire pentru TVA, precizăm faptul că textul de lege permite aplicarea acestui regim persoanelor impozabile, în materia TVA aceasta însemnând orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice, oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități. De asemenea, o activitate economică poate fi desfășurată doar în condițiile OUG 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoane fizice autorizate, întreprinderi individuale și întreprinderi familiale.

Mai mult, regimul special de taxare pentru bunuri second-hand prevăzut la art.152² din Codul fiscal , se aplică în cazul în care achiziția s-a efectuat din interiorul Comunității de la unul din furnizorii prevăzuți la art. 152² alin. (2) lit. a-c (*art.312 alin.(2) lit.a)-c*)), respectiv furnizorul să fie o persoană neimpozabilă, o persoană impozabilă în măsura în care livrarea efectuată de respectiva persoană impozabilă este scutită de taxă, conform art. 141 alin. (2) lit. g (art. 292 alin. (2) lit. g) care prevede că sunt scutite de taxă *“livrările de bunuri care au fost afectate unei activități scutite, în temeiul prezentului articol, dacă taxa aferentă bunurilor respective nu a fost dedusă, precum și livrările de bunuri a căror achiziție a făcut obiectul excluderii dreptului de deducere, conform art. 145 alin. (5) lit b (art. 297 alin 7 lit b)”* sau o persoană impozabilă revânzătoare, în măsura în care livrarea de către aceasta a fost supusă taxei în regim special. Persoana impozabilă revânzătoare care aplică regimul special de taxare va înscrie pe facturi *“TVA inclusă și nedeductibilă”*.

Pe cale de consecință, se reține că petenta:

- nu face dovada faptului ca bunurile au fost taxate în statul membru de unde sunt furnizate, conform regimului special pentru intermediarii persoane impozabile, în sensul art. 313 și 326 din Directiva 112 pentru a putea fi considerate ca neimpozabile în România achizițiile intracomunitare de autovehicule second-hand, potrivit art.126 alin.(8) din Legea nr.571/2003;

- nu are posibilitatea legală de a aplica discreționar regimul TVA, respectiv regimul normal, la achiziție, și apoi să aplice regimul special, la revânzarea bunurilor pe teritoriul României, întrucât legiuitorul nu permite aplicarea unui anumit regim, normal sau special, dintr-un anumit moment, în speță doar la livrare, ci prevede imperativ aplicarea acestui regim de la debut și până la finalul tranzacției;

- petenta nu se încadrează în excepția prevăzută de lege, potrivit art.152² alin. 2, întrucât legiuitorul prevede expres și limitativ condițiile pe care trebuia să le îndeplinească petentul pentru a fi în măsură să aplice regimul special. De altfel, prevederile legale sunt de strictă interpretare și trebuie aplicate în sensul în care au fost editate de legiuitor, iar necunoașterea sau aplicarea eronată nu îl absolvă de răspundere pe petent în ceea ce privește achitarea creanței fiscale datorată bugetului de stat.

Așa cum s-a arătat în cele ce preced, nerespectarea condițiilor prevăzute pentru aplicarea regimului special, obligă contribuabilul la

aplicarea regimului normal în sensul de a colecta TVA la prețul de vânzare al autovehiculelor și nu doar la marja de profit aferentă vânzărilor, iar petenta nu face dovada cu mijloace de proba reglementate de Codul de procedură fiscală a faptului că bunurile în cauză au fost taxate în statul membru de unde sunt furnizate, conform regimului special, pentru a putea fi considerate ca neimpozabile în România.

Învederăm că, într-o speță similară s-a pronunțat și CJUE prin Hotărârea din 5 octombrie 2016 în cauza C-576/15 Maya Marinova :

“39. Lipsa ținerii unei contabilități care ar permite aplicarea TVA-ului și verificarea sa de către administrația fiscală, precum și lipsa înregistrării facturilor emise și plătite sunt de natură să împiedice colectarea în mod corect a acestei taxe și, prin urmare, să compromită buna funcționare a sistemului comun al TVA-ului. În consecință, dreptul Uniunii nu împiedică statele membre să considere că astfel de neîndepliniri ale obligațiilor reprezintă o fraudă fiscală (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 decembrie 2010, R., C-285/09, EU:C:2010:742, punctele 48 și 49, precum și Hotărârea din 28 iulie 2016, Astone, C-332/15, EU:C:2016:614, punctul 56).

40. Pentru a asigura colectarea în mod corect a TVA-ului și pentru a preveni evaziunea, articolul 273 primul paragraf din Directiva TVA permite statelor membre să impună alte obligații pe care le consideră necesare în acest scop decât cele prevăzute de această directivă, sub rezerva cerinței de tratament egal al operațiunilor interne și al operațiunilor efectuate între statele membre de către persoane impozabile, cu condiția ca respectivele obligații să nu genereze, în comerțul dintre statele membre, unele formalități în legătură cu trecerea frontierelor.

41. Curtea a precizat că din această dispoziție, precum și din articolul 2 și din articolul 250 alineatul (1) din directiva menționată și din articolul 4 alineatul (3) TUE reiese că fiecare stat membru are obligația să adopte toate măsurile cu caracter legislativ și administrativ corespunzătoare pentru a asigura colectarea în integralitate a TVA-ului datorat pe teritoriul său și pentru a combate fraudă (Hotărârea din 9 iulie 2015, Cabinet Medical Veterinar Dr. Tomoiagă Andrei, C-144/14, EU:C:2015:452, punctul 25 și jurisprudența citată).

48. Astfel, s-ar părea că reglementarea națională în discuție în litigiul principal are ca obiectiv determinarea bazei de impozitare celei mai apropiate de contravaloarea efectiv încasată de persoana impozabilă în cazurile în care nu este posibil să se obțină date obiective referitoare la datele operațiunilor impozabile, la destinatarii acestora, precum și la veniturile impozabile ale persoanei impozabile din cauza comportamentului fraudulos al acesteia și în special din cauza neîndeplinirii de către aceasta a obligației de a ține o contabilitate adecvată, care să permită instituțiilor naționale competente să restabilească situația în funcție de informațiile de care dispun, ținând seama de toate circumstanțele individuale.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a șaptea) declară:

Articolul 2 alineatul (1) litera (a), articolul 9 alineatul (1), articolul 14 alineatul (1) și articolele 73 și 273 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, precum și principiul neutralității fiscale trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia, în lipsa din depozitul unei persoane impozabile a mărfurilor care i-au fost furnizate și în lipsa înregistrării în contabilitatea persoanei impozabile respective a documentelor fiscale aferente acestora, administrația fiscală poate prezuma că persoana impozabilă în cauză a vândut ulterior mărfurile respective unor terți și poate stabili baza de impozitare pentru vânzarea mărfurilor în cauză în funcție de elementele de fapt de care dispune, în temeiul unor norme care nu sunt prevăzute de directiva menționată. Revine însă instanței de trimitere sarcina să verifice că dispozițiile acestei reglementări naționale nu depășesc ceea ce este necesar pentru a asigura colectarea în mod corect a taxei pe valoarea adăugată și a evita fraudă.”

În concluzie, având în vedere cele precizate mai sus, se reține faptul că organele de inspecție fiscală în mod legal au stabilit în sarcina petentului T.V.A. suplimentară aferentă activității de cumpărare-vânzare autoturisme și autovehicule ușoare.

În ceea ce privesc susținerile petentei referitoare la constatările organelor de inspecție fiscală cu privire la faptul că bunurile achiziționate/existente în stoc, ar fi fost valorificate prin vânzare, nu a fost probată în niciun fel, considerând aceasta o simplă prezumție, se rețin următoarele:

Din analiza documentelor existente la dosarul cauze, respectiv a raportului de inspecție fiscală nr. F-HD .../19.04.2012, se reține că la inspecția fiscală au fost avute în vedere toate documentele prezentate de contribuabil, explicațiile scrise și verbale date de reprezentanții acesteia, iar în cazurile în care unele documente nu au fost prezentate, organele de inspecție au solicitat identificarea și prezentarea acestora.

Dealtfel, prin contestația formulată, petenta reiterează în cea mai mare parte constatările organelor de inspecție fiscală, fără să își exprime un punct de vedere clar cu privire la nelegalitatea actelor administrativ fiscale atacate, fără să argumenteze motivele pentru care consideră ca încălcate prevederile legale aplicabile speței, și fără să depună documente noi de natura mijloacelor de probă și/sau să furnizeze informații noi în susținerea cauzei.

În speță trebuie reținute și prevederilor expres stipulate prin OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care arată:

“ART. 5 - Aplicarea unitară a legislației

Organul fiscal este obligat să aplice unitar prevederile legislației fiscale pe teritoriul României, urmărind stabilirea corectă a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat

ART. 6 - Exercițarea dreptului de apreciere

Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.

ART. 10 - Obligația de cooperare

(1) Contribuabilul este obligat să coopereze cu organele fiscale în vederea determinării stării de fapt fiscale, prin prezentarea faptelor cunoscute de către acesta, în întregime, conform realității, și prin indicarea mijloacelor doveditoare care îi sunt cunoscute.

(2) Contribuabilul este obligat să întreprindă măsurile în vederea procurării mijloacelor doveditoare necesare, prin utilizarea tuturor posibilităților juridice și efective ce îi stau la dispoziție.

ART. 49 - Mijloace de probă

(1) Pentru determinarea stării de fapt fiscale, organul fiscal, în condițiile legii, administrează mijloace de probă, putând proceda la:

a) solicitarea informațiilor, de orice fel, din partea contribuabililor și a altor persoane;

b) solicitarea de expertize;

c) folosirea înscrisurilor;

d) efectuarea de cercetări la fața locului.

(2) Probele administrate vor fi coroborate și apreciate ținându-se seama de forța lor doveditoare recunoscută de lege.

ART. 65 - Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

Astfel, conform prevederilor legale anterior-citate, organele fiscale sunt cele îndreptățite să stabilească starea de fapt fiscală, administrând în acest fel mijloacele de probă pe care le apreciază ca fiind utile determinării acestei stări, în timp ce contribuabilii sunt obligați să furnizeze informațiile necesare și să întreprindă toate măsurile în vederea procurării mijloacelor doveditoare stării de fapt fiscale invocate, relațiile dintre cele părți – organe fiscale și contribuabili – fiind fundamente pe bună-credință.

Prin urmare sustinerile petentei sunt neîntemeiate și contrare dispozițiilor legale, întrucât aceasta omite cu desăvârșire propria sa obligație de a coopera cu organele de inspecție fiscală pentru stabilirea stării de fapt fiscale, de a pune la dispoziția acestora informațiile și înscrisurile solicitate și/sau de a întreprinde propriile demersuri pentru a intra în posesia documentației necesare dovedirii realității fiscale.

Față de toate cele prezentate mai sus și în temeiul art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, conform căroră „(1) Prin decizie contestația poate fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă” coroborate cu prevederilor pct.11.1 lit.a) din OPANAF nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care prevăd:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”, se va respinge ca neîntemeiata contestația, pentru suma totală de ... lei, reprezentând impozit pe profit în sumă de ... lei și TVA în sumă de ... lei

Cu privire la obligațiile fiscale stabilite suplimentar în sumă totală de ... lei, reprezentând TVA.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat faptul că la data de 30.09.2010, potrivit balanței de verificare soldul contului 4423 este creditor în suma de ... lei.

Potrivit fisei sintetice totale taxa pe valoarea adăugată declarată pe perioada martie 2010 - septembrie 2010 este de ... lei, rezultând o diferență nedeclarată în suma de ... lei.

În urma punctajului efectuat s-a constatat ca societatea nu a depus la organul fiscal teritorial decontul de TVA aferent lunii aprilie 2010, astfel că în timpul inspecției fiscale a fost stabilit TVA suplimentar în sumă de ... lei, în conformitate cu prevederile art. 85 din OG92/2003R.

Deși prin contestația formulată petenta contestă întreaga sumă stabilită suplimentar prin Decizia de impunere nr. F-HD .../19.04.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de către Activitatea de Inspecție Fiscală, în baza raportului de inspecție fiscală nr. F-HD .../19.04.2012, respectiv suma de ... lei, care include și TVA în sumă de ... lei, nu prezintă și motivele de fapt și de drept pentru care înțelege să conteste acest capăt de cerere.

În drept, speței îi sunt aplicabile prevederile art. 269 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

„Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;[...].”

De asemenea, la art.279 alin.1 din același act normativ este prevăzut:

„Prin decizie contestația poate fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.”

Aceste prevederi se coroborează cu cele al pct.11.1 lit.b din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

„Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației;

precum și cu cele ale pct. 2.5 din același act normativ potrivit cărora:

„Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Față de prevederile legale citate mai sus, se reține că în contestație, petenta trebuie să menționeze atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază aceasta, în caz contrar contestația urmând a fi respinsă ca nemotivată.

Arătarea motivelor de fapt și de drept în cuprinsul contestației contribuie la determinarea cadrului în care se va desfășura întreaga activitate de soluționare a contestației. Determinarea elementelor menționate este importantă pentru ca organul de soluționare să aibă posibilitatea de a cunoaște toate împrejurările relevante pe care se sprijină pretențiile petentei.

Indicarea motivelor de fapt constă într-o prezentare sintetică, clară și precisă a acelor împrejurări factice care constituie izvorul material al pretențiilor deduse analizei, o relatare succintă a faptelor .

Motivarea trebuie să fie în același timp suficientă pentru ca organul de soluționare să cunoască toate împrejurările de fapt pe care se întemeiază pretențiile petentei.

Motivele de drept trebuie să se concretizeze în temeiul juridic pe care se sprijină contestația. Astfel, petenta trebuie să indice acele elemente din care să se poată desprinde care este fundamentul juridic al pretențiilor deduse judecății.

Având în vedere documentele existente la dosarul contestației, precum și prevederile legale invocate, se reține că petenta, prin contestația formulată, nu a înțeles să-și motiveze în fapt și în drept contestația, respectiv nu a invocat niciun articol de lege și nu a adus niciun argument de natură fiscală prin care să combată constatările organelor fiscale.

Incidente speței sunt și prevederile art.276 alin.1 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

„În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

Se reține, de asemenea, că potrivit doctrinei juridice, încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin *„actor incumbit probatio”*, principiul fiind consfințit de art.249 *„cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege”* și art. 250 *„dovada unui act juridic sau a*

unui fapt se poate face prin înscrisuri [...]” din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Aceste prevederi se coroborează cu cele stipulate la art.73 alin.1 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

Având în vedere cele de mai sus, întrucât petenta este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că sarcina probei revine petentei.

Se reține totodată, că sarcina probei nu implică un drept al petentei, ci un imperativ al interesului personal al celui care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Prin Decizia nr.3250/2010 pronunțată în dosarul nr.935/57/2009, Înalta Curte de Casație și Justiție reține în considerentele sale că *”motivarea contestației în procedura administrativă se poate face sub sancțiunea decăderii, în termen de 30 de zile în care se poate formula contestația administrativă, iar nedepunerea motivelor în același termen duce la respingerea contestației ca nemotivată.”*

Incidente speței sunt și considerentele Înaltei Curți de Casație și Justiție din Decizia nr. ...8/26.03.2018 pronunțată în dosarul nr. 1781/59/2014, care reține că:

“În ceea ce privește soluția de respingere a contestației în privința sumei de [...] lei, este de observat faptul că recurenta-reclamantă nu a investit organul de soluționare a contestației administrative cu o critică, în concret, la adresa sumei în discuție, context în care soluția de respingere a contestației ca fiind nemotivată este conform prevederilor art. 217 alin. 1 din Codul de procedură fiscală, potrivit căruia, dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.

În același sens, prevederile pct. 11.1 alin. (1) lit. b) din OPANAF nr. 450/2013 stabilesc că, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării, contestația va fi respinsă ca nemotivată.”

Se reține faptul că prin contestație petenta nu indică niciun argument al stării de fapt, nu prezintă nicio normă legală pentru care înțelege să conteste Decizia de impunere nr. F-HD .../19.04.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de către Activitatea de Inspecție Fiscală, și nu motivează pretențiile în sensul de a

prezenta dacă, funcție de natura și întinderea activității desfășurate, avea sau nu obligația de a depune decontul de TVA aferent lunii aprilie 2010.

Față de cele prezentate, în considerarea prevederilor pct.11.1 lit.b) din O.P.A.N.A.F. nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, unde se specifică :

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca: [...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației”,

coroborate cu prevederile pct. 2.5 din același act normativ, potrivit cărora :

„2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv”.

se reține că în contestație petenta trebuie să indice, atât motivele de fapt, cât și motivele de drept pe baza cărora își întemeiază susținerile, în termenul în care se poate formula și contestația, respectiv 45 de zile de la data comunicării actului atacat, în caz contrar contestația urmând a fi respinsă ca nemotivată.

Prin urmare, în baza celor reținute și având în vedere că petenta, deși contestă suma de ... lei, reprezentând TVA, nu aduce motivații și argumente de natură fiscală privind starea de fapt și de drept și din care să rezulte o situație contrară față de cea înscrisă de organele fiscale în Decizia contestată, întrucât organul de soluționare a contestației nu se poate substitui petentei cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a depus contestația, în temeiul art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia „ *Prin decizie contestația poate fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă*”, coroborat cu prevederile pct.11.1 lit.b) din OPANAF nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care prevăd:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației”, se va respinge ca nemotivată contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. F-HD .../19.04.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de către Activitatea de Inspecție Fiscală, în baza raportului de inspecție fiscală nr. F-HD .../19.04.2012, și care vizează suma de ... lei, reprezentând TVA.

Referitor la accesoriile (dobânzi si penalități de întârziere) în sumă totală de ... lei, aferente TVA și impozitului pe profit contestate, precizăm că acestea au fost calculate în conformitate cu prevederile art.119 alin.(1), art.120 alin.(1) și art.120¹ din Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Accesoriile au fost calculate începând cu termenul de scadență al fiecărei diferențe de obligații rezultate la perioadă fiscală și până la data de 26.04.2011.

Se reține că petenta nu contestă modul de calcul al accesoriilor calculate de organele de inspecție fiscală, susținând doar ca debitele sunt stabilite nelegal.

Astfel, având în vedere cele prezentate mai sus și conform principiului de drept "accessorium sequitur principale" (accesoriul urmează principalul), accesoriile în sumă totală de ... lei, calculate de inspecția fiscală sunt legal datorate bugetului general consolidat de către societatea petentă.

Pentru considerentele ce preced și în temeiul Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se:

D E C I D E :

- Constatarea puterii lucrului judecat și rămânerea ca fiind fără obiect a contestației formulate împotriva Deciziei de impunere nr. F-HD .../04.10.2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de către Activitatea de Inspecție Fiscală, în baza raportului de inspecție fiscală nr. Deciziei de impunere nr. F-HD .../19.04.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de către Activitatea de Inspecție Fiscală, în baza raportului de inspecție fiscală nr. F-HD .../19.04.2012, pentru suma totală de ... lei, reprezentând impozit pe profit în sumă de ... lei și TVA în sumă de ... lei.

- *Respingerea ca nemotivată* a contestației depusă Societatea X SRL - în faliment, împotriva Deciziei de impunere nr. F-HD .../19.04.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de către Activitatea de Inspecție Fiscală, în baza raportului de inspecție fiscală nr. F-HD .../19.04.2012, și care vizează suma totală de ... lei, reprezentând TVA.

- *Respingerea ca neîntemeiată* a contestației depusă de Societatea X SRL - în faliment, împotriva Deciziei de impunere nr. F-HD .../19.04.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de către Activitatea de Inspecție Fiscală, în baza raportului de inspecție fiscală nr. F-HD .../19.04.2012, și care vizează suma totală de ... lei, reprezentând impozit pe profit în sumă de ... lei și TVA în sumă de ... lei.

- *Respingerea ca neîntemeiată* a contestației depusă de Societatea X SRL - în faliment, împotriva Deciziei de impunere nr. F-HD .../19.04.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de către Activitatea de Inspecție Fiscală, în baza raportului de inspecție fiscală nr. F-HD .../19.04.2012, și care vizează suma totală de ... lei, reprezentând dobânzi, majorări de întârziere și penalități aferente impozitului pe profit și TVA.

- Prezenta decizie se comunică la:

- Cabinet Individual de Insolvență FE
- AJFP Hunedoara cu respectarea prevederilor pct.7.6. din O.P.A.N.A.F. Nr. 3741/2015.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Tribunalul Hunedoara, în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

...
DIRECTOR GENERAL